

[Indenrigsministeren.]

heders Tilslutning til, at dette Arbejde kan fremmes, men den Revision af Loven om Husholdningsraadet, som jeg paatænker at fremsætte Forslag om, har altsaa ikke noget med Byggeplanerne ved Bernstorff Slot at gøre.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Petra Petersen har stillet et Spørgsmaal til Ministeren for Handel, Industri og Søfart. Det lyder saaledes:

Finder Ministeren ikke, at Tiden er inde til at lade Befolkningen faa Adgang til Køb af Fedt?

Petra Petersen: Paa Grund af Bortrejse var den højtærede Handelsminister ikke i Stand til under Spørgetiden forrige Onsdag her i det høje Ting at svare mig paa mit anmeldte Spørgsmaal. De 12 Dage, der er gaaet, siden jeg anmeldte mit Spørgsmaal, har vist, at det er af meget stor Vigtighed ikke mindst for Befolkningen i Byerne. Arbejdspladsernes Folk har i den seneste Uge henvendt sig til den højtærede Handelsminister og gjort Ministeren opmærksom paa, hvor fortvivlet det er for Husmødrene med de nuværende Forsyninger at skulle sætte Mad paa Bordet, skaffe Mad til deres Familier hver Dag. Det gælder ikke mindst de smaa Fedtstofrationer vi har. Naar Husmoderen kun en eller to Dage om Ugen er i Stand til at sætte Kød paa Bordet, maa hun i langt højere Grad end før anvende Fisk. Vi ved, at Fisk er en god og sund Spise, og det er sikkert godt, om vi kommer til at spise mere Fisk, men vi ved ogsaa, at Fisk kræver betydeligt mere Fedtstof end Kød, og der er Dage i Ugen, der baade er kød- og fiskeløse, og det gør, at Middagsmaden de Dage ofte maa erstattes eller i hvert Fald suppleres op med Smørrebrød. Den ene Kotelet eller det halve Kilo Kød til Fars, man faar hos sin Slagter, giver jo heller ikke noget Fedt til at smøre paa Brødet. Det er ganske umuligt for Husmødrene at faa Smør og Fedt til at slaa til, naar det skal anvendes saavel til Stegning af Middagsmaden som til Smørrebrød.

Jeg ønsker ikke at sætte Skel mellem Land og By, eller rettere sagt mellem den Del af Befolkningen, som er i Stand til at slagte, og den Del af Befolkningen, som ikke kan slagte, og som er afhængig af sin Slagter og Rationeringen; ved Hjemmeslagtning faar man ikke alene ubegrænset Kød og Flæsk, men ogsaa Fedt. Jeg vil heller ikke

gøre mig til Talsmand for Forbud mod Hjemmeslagtning. Det er maaske rigtigt, at de Folk, der producerer, faar Lov at slagte. Det, jeg vil fremhæve, er det uretfærdige ved Fordelingen, det er det, at en Del af Befolkningen kan faa ubegrænset Fedt og en anden Del overhovedet ikke kan faa Fedtstof, og det staar jo til den højtærede Minister at sikre, at Befolkningen faar Adgang til at købe Fedt. Den nuværende Rationering er ikke alene uretfærdig, men ganske utilstrækkelig. Husmødrene er, som ogsaa Arbejdspladsernes Henvendelse til den højtærede Minister siger, ikke længere i Stand til at give Familien Smør eller Margarine paa Brødet, og Familiernes Sundhedstilstand maa med den Rationering, vi i Øjeblikket har, undergraves.

Derfor har jeg stillet mit Spørgsmaal til den højtærede Minister, som er i Stand til at give Befolkningen det nødvendige Fedt.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Det Spørgsmaal, det ærede Medlem her har rejst, er for saa vidt et gammelt Spørgsmaal, som det allerede den 11. Februar blev behandlet her i Salen paa Basis af et Spørgsmaal stillet af det ærede Medlem Fru Erna Sørensen. Jeg er desværre ikke i Stand til at give væsentligt andet Svar, end jeg gav dengang. Jeg maa naturligvis erklære mig fuldstændig enig med det ærede Medlem i de Udtalelser, hun fremsatte om den fortvivlede Situation for Husmødrene. Det er uimodsigeligt rigtigt, at de Kød- og Flæskerationer, man er i Stand til at give i Øjeblikket, nærmest er katastrofalt smaa, og det er rigtigt, at man i Stedet for maa spise mere Fisk, hvilket kræver mere Fedtstof, og det er endvidere rigtigt, selv om Fedtstofrationen ikke er sat ned, at Behovet naturligvis er stigende, naar Kød og Flæsk forekommer i saa smaa Mængder. Der er derfor al mulig Grund til at søge at forøge disse Fedtstofrationer. Med Hensyn til Muligheden for at give en Ration af Svinespisefedt, kan jeg imidlertid desværre ikke sige andet, end jeg sagde, da Spørgsmaalet var til Behandling i det høje Ting den 11. Februar. Jeg gjorde dengang opmærksom paa, at vor Produktion af Fedt i indeværende Aar andrager 6 000 t, men at vi handelspolitisk er forpligtede til at levere betydelige Fedtmængder, først og fremmest til Polen, til Rusland, til Tjekkoslovakiet, til Tyskland og en lille Smule til Frankrig. Herved er allerede disponeret over 6 500 t, og man vil deraf se, at der kun er saa smaa